

טמונה בפרשה

ויסלח

פנינים

"עם לבן גרתי" - ולא למדתי ממעשיו הרעים' (רש"י)

הכיצד מתגאה ומתפאר יעקב בצדקתו? אלא, יש לפרש שלא כפשט את הדברים: יעקב אבינו ברוב צדקתו התאונן שלא למד מלבן שבעשותו מעשים רעים עשה זאת בצורה מושלמת ודבק ברשעתו, ויעקב במעשיו הטובים עדיין לא הגיע לשלמות באותו תוקף ומרץ שעשה לבן. שכך כתוב בתהילים: "מאויבי תחכמני מצותיך", היינו שמן האויבים יש להחכים וללמוד שכשם שהם עושים אוולתם בתשוקה וזריזות - כך אנו צריכים לקיים התורה והמצוות בחשק והתלהבות. (החפץ חיים)

"וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו"

רש"י מביא ג' פירושים למילים 'מן הבא בידו': א. ממה שברשותו. ב. אבנים טובות ומרגליות, שאדם צר בצרור ונושאם בידו. [ורמז נפלא לזה: כשניקח את הגימטריא של מילוי אותיות המילים: "ויקח מן הבא בידו מנחה" (וי, יוד, קוף, חית, מם, נון, האהי, בית, אלף, בית, יוד, דלית, ויו, מם, נון, חית, האהי) שווה בדיוק למילים: 'מן הבא בידו אבנים טובות ומרגליות שאדם צר בצרור ונושאם בידו' (2899). (נפלאות יעקב)] ג. מן החולין, שנטל מעשר לפני ששלח את המנחה. עוד פירושים: ד. יעקב שלח מנחה לעשו רק מהדברים שהגיעו לו מידו ומגיעו כפיו, ולא שלח מנחת תבואות או זמרת הארץ ומגדנות וכדומה שהם דברים שבאים "מטל השמים ומשמני הארץ", כדי שיזכר עשו בברכות שהפסיד ויתרגז יותר. (אלשיך) ה. שלח לו בהמות דווקא ולא כלי כסף וכלי זהב ומגדנות, כי הדרך אינו מקום לשליחת דברים כאלו. (הרמב"ן) ו. יעקב אבינו לא רצה לשלוח לעשו מבהמותיו שלו, שכן לא רצה להפקיעם מן הקדושה אל הטומאה, אלא הן זומנו לידיו במיוחד, כדי שישלח מהן לעשו. וזהו שכתוב: "מן הבא בידו", מאשר נזדמן לידו במיוחד לתכלית זו (זר זהב). וע"פ זה ניתן לפרש את דברי רש"י בהמשך: "ויבא יעקב שלם-שלם בממונו", הקשים לכאורה שהרי חסרו ליעקב כל אותן בהמות ששלח לעשו. אלא, כלל לא היו משלו ולא חסר דבר. ז. בכוונה תחילה מנע עצמו יעקב מלבחור ממיטב הצאן ולקח באקראי מן הבא בידו כיון שלמד ק"ו מן האבנים אשר שם מראשותיו שרבו מי יזכה שיניח צדיק ראשו עליו, הרי שיש קדושה גם באבנים הדוממים ובוודאי בבוע"ח שהם במדרגה גבוהה יותר מאבנים. לכן לא מלאו לבו לבחור בהמות מיוחדות עבור עשו אלא לקח מן הבא בידו. (חפץ חיים) ח. בעל הטורים כותב ששלח לעשו בעלי מומים בדווקא כדי שלא יוכל להקריב מהם קרבנות, ולכאורה קשה, וכי עשו לא היה כועס יותר למראה עדר שלם של בעלי מום ששלח אליו יעקב? ובדרכי משה (יו"ד לה) כתב בשם הר"ר יהודה חסיד שיש סימן לדעת אם הבהמה טריפה או לא, שיעביר את ידו על גבה בכח, ואם שוחה היא קמעה אזי כשרה היא. וזהו שכתוב שיעקב לקח מן הבא בידו דהיינו את אותם שנשארו בידו, ולא השפילו לארץ כשהעביר ידו עליהם אותם שלח לעשו. (קהלת יצחק) ט. הבהמות שעלו בגורל להישלח לעשו לא רצו ללכת כמו הפר של נביאי הבעל בהר הכרמל, ולכן היה צריך לקחת תחת ידו בתקיפות ומיד להעביר אותם לידי עבדיו: "ויתן ביד עבדיו", שנאלץ ליטול אותם ולמוסרם בעל כורחם. (שפ"א)

"כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנינים"

ויש לבאר מדוע באמת חזר בו עשו ממה שאמר בליבו בסוף פרשת תולדות: 'יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי', והחליט כעת כן לצאת למלחמה כנגדו, הרי אביהם יצחק עודנו היה בחיים בזמן זה, ומה השתנה במחשבתו של עשו שעכשיו כן ראוי להרוג את יעקב? ויש לומר: א. הכלי יקר בסוף פרשת תולדות כותב: שעשו חיכה למיתת יצחק, כדי שיוכל להרוג את יעקב בזמן שהוא לא יוכל ללמוד תורה. ולפי זה אפשר לתרץ, שעשו חשב שאחרי 20 שנה אצל לבן, אין ליעקב כבר זכות של לימוד התורה. וזה מה שאמר לו יעקב: גרתי, ותרי"ג מצוות שמרתי. ב. עדיין יכל להורגו ע"י שליח כמו ששלח את אליפז. ג. אמר כך: הלוואי שיקרבו כבר הימים שאבי יתאבל בהם על יעקב מפני שאהרוג אותו. (בכור שור) ד. בדומה לכך, אמר עשו בליבו שע"י זה שהחליט להרוג את אחיו יעקב, בוודאי יקצר בכך את חיי אביו שהרי לא ניחננו הקב"ה לראות ברעת בנו, כמו שאברהם נפטר כדי שלא יראה בקלקלתו של עשו. (המגיד מדובנא) ה. עשו רצה להורגו מיד אבל הסכים להמתין זמן מועט עד שאביו ימות, שהרי חשב יצחק שזמנו קרב כשבירך את בניו. אבל לאחר מעשה, התברר שיצחק ממשיך לחיות עוד ועוד, אזי פקעה סבלנותו של עשו והחליט לממש את זממו בהקדם. (ע"פ תשובות הקוראים ל'שאלה לשלחן השבת' ע"ט)

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה 2272 מילון 2272, לזכר אסדרת אגדה לפי סדר ההגהלות בפרשה. כשצילמו, תקבלו מהאגות, אלק מפסוק הפרשה. ה. ביזת העיר שכסם וההיטהרות מהע"ז

ל. יעקב נאבק במלאך

- ו. פגישת יעקב ועשו ופרידתם
- ח. תולדות יעקב ומות יצחק
- ע. הכנות יעקב למפגש עם עשו
- ש. מיתת דבורה ורחל והולדת בנימין
- ת. יעקב בשכס ומעשה דינה
- ד. תולדות עשו ושעיר החורי ואלופיהם

שאלה לשולחן השבת

"ע"זים מאתים ותישים ע"זרים רזזלים מאתים ואילים ע"זרים: גמלים מיניקות ובזיהם שלשים פרות ארבעים ופריים עשרה אתנת ע"זרים וע"זים עשרה"

התורה מפרטת את מיני הבהמות ששלח יעקב לעשו כדורון.

ויש לבאר מדוע לא שלח יעקב לעשו אף סוסים, שמן הסתם היו לו אף סוסים ופרדות כאשר היו לאביו, כמו שכתוב שאמר: (רש"י כו"ג) 'זבל פרדותיו של יצחק ולא כספו וזהבו של אבימלך'.

מלכת השאלה הינה לזכור דיון 2120

לילון השבת.

ניגן לילון את גשבותיכם למלכת

(2272 מקורות, אס יס"א, זכ"ג)

אכנתו מן הגשבות ע"ז 2120.

העלון מוקדש לע"ג ר' יצחק בן גרשון ת.נ.צ.ב.ה.

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.

זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! ניתן לתרום:

1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

טמונה בפרשה ויסלף

חידון א' ת'

הגשמה לכל שאלה אגליה באוג המופיעה בראש השורה.

- א. מספר האנשים שהביא עשו עמו
- ב. האלון שתחתיו נקברה דבורה נקרא: "אלון ___"
- ג. "עם לבן ___"
- ד. בת לאה, וכמעשה אמה יצאה
- ה. "___ נא מידי אחי מיד עשו"
- ו. "___ יעקב לבדו ___ איש עמו"
- ז. מאלופי עשו
- ח. ממלכי אדום
- ט. הסיבה שנקראו בני שעיר החורי 'יושבי הארץ' (רש"י)
- י. כך קרא המלאך ליעקב
- כ. ביום השלישי למילתם, היו בני העיר שכם-
- ל. הרג את אנשי שכם עם שמעון אחיו
- מ. שכם: "הרבו עלי ___ ו ___ ואתנה"
- נ. חלק משלל שכם שיעקב קבר
- ס. "והארץ תהיה לפניכם שבו ו ___"
- ע. הוא ויעקב קברו את יצחק
- פ. כך קרא יעקב למקום בו נאבק עם המלאך
- צ. פגיעת המלאך ביעקב גרמה לו
- ק. היא חברון
- ר. ממתנות יעקב לעשו
- ש. הר זה הוא מקום משכנו של עשו
- ת. שם טמן יעקב את הע"ז שבזזו משכם

חידון א' ת' - הפוך

הגשמה לכל שאלה אסגיימא באוג המופיעה בראש השורה.

- א. שם המישור בו גר יצחק
- ב. סבא של מהיטבאל בת מטרה
- ג. "וירא- שמא __, ויצר לו- אם __ ... אחרים" (רש"י)
- ד. נאסר באכילה לבני עד היום הזה
- ה. יעקב קנה שדה מבני חמור בסכום של __
- ו. מאלופי עשו
- ז. בכורו של עשו
- ח. יעקב ציווה לשים __ בין עדרי המנחה
- ט. "ויסע ישראל __ אהלה מהלאה למגדל עדר"
- י. "___ מכל החסדים ומכל האמת"
- ך. יעקב יצק על המזבח שמן ו ___ עליה ___
- ל. שם בנה יעקב מזבח לד'
- ם. כך הגיע יעקב לשכם
- ן. נכד וסבא, ששם הנכד כשם חיה
- ס. "ותרצני" - 'כל רצון שבמקרא לשון ___' (רש"י)
- ע. אחות לוטן
- ף. תואר כבוד לראשי משפחות
- ץ. "___ את העם אשר אתו"
- ק. יעקב עבר את מעבר זה
- ר. אביו של שכם
- ש. בלהה הייתה ___ ליעקב
- ת. שם המקום בו בנה יעקב למקנהו סוכות

ואלה שלמות:

"ותצא דינה"

לאשתו של מי קראו דינה (וי"א שזו בת יעקב עצמה)? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

התבן והקש והמוץ היו מריבים זה עם זה. זה אומר: בשבילי נזרעה השדה! וזה אומר: בשבילי נזרעה השדה! אמרו להם החיטים: המתינו עד שתבואו לגורן, ואנו יודעים בשביל מה נזרעה השדה! באו לגורן, ויצא בעל הבית לזרותה. הלך לו המוץ ברוח, נטל את התבן והשליכו על הארץ, ונטל את הקש ושרפו. לבסוף נטל את החיטים ועשה אותן כרי (ערמה), וכל מי שרואה אותן מנשקן, כמו שכתוב: (תהלים ב): "נשקו בר פן יאנף". כך אומות העולם, הלכו אומרים אנו עיקר, ובשבילנו נקרא העולם, והלכו אומרים בשבילנו נברא העולם שאנו עיקרו של עולם. אמרו להם ישראל: המתינו עד שיגיע היום, ואנו יודעים בשביל מה נברא העולם, ככתוב (מלאכי ג): 'כי הנה היום בא בוער כתנור'. ועליהם הוא אומר (ישעיה מא): 'תזרם ורוח תשאם, וסערה תפיץ אותם'. אבל בישראל כתוב: 'ואתה תגיל בד' קדוש ישראל תתהלל'. (ע"פ מדרש רבה)

מילה בפרשה

שטו על פני המים,
לפתע ראו בירכתיים,
את הבן שאינו מתימן,
וכוסו לחלוטין בשומן.

המונח המזוקש הינו מילה בג' אותיות המופיעה בפרשה, אשר כל שורה באידיה רומנטית להקשר שונה שלה.
(יגכן כגיב מסר ומילופי אותיות בגלי הקיה דומה)

הגשמה לגמפרסס אייה בגיליון הבא

טמונה בפרשה ויסלח

ושפני טמוני חול

שעשועי דאורייתא

מצאו 13 אנשים/נשים בפרשתנו ששם כשם מקום (ארץ/עיר/יישוב/הר) בתנ"ך או בזמננו!

* * * *

מצאו נא בפרשה:

- את האות ב' המופיעה 3 פעמים ברציפות. (לא באותה מילה)
- שמות של 10 מפרשות התורה.
- אחד משבעת המינים.
- שלוש מילים רצופות המתחילות באות ע'. (2 תשובות)
- ארבע מילים רצופות בנות 3 אותיות ששתיים מתוכן זהות.

"זיכרון" סימן

איטריאק ורמיס אצטריג מספר פסוקי הפרשה

בתחילת פרשת וישלח רש"י כותב על יעקב: התקין עצמו לג' דברים, לדורון, לתפלה, ולמלחמה. בפרשת וישלח ישנם 153 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילה: "למלחמה" = בגימטריא = 153

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: פרשות הנקראות פעמיים בשנה: 'רני ושמחי' - חנוכה בהעלותך, 'רני עקרה' - כי תצא וחצי נח, 'עניה סערה' - ראה וחצי נח, 'דרשו ד' בהמצאו' - כל תע"צ, 'שובה ישראל' - שבת שובה וחצי ויצא, 'ידבר דוד' האזינו ושיביעי של פסח, 'השמיים כסאי' - שבת ר"ח (כמעט כל שנה), לפעמים גם 'מחר חודש' פעמיים בשנה, הפטרת שבת זכור כופלים בירושלים בפורים משולש, 'דברי ירמיהו' במטות ולספרדים אף בשמות. **לסדר את הפרשה** - "עלות השחר". **חידון א' ת'** - ארבע מאות, בכות, גרתי, דינה, הצילני, ויותר ויאבק, זרח, חושם, טועמים העפר, ישראל, כואבים, לוי, מאד מוהר מתן, נזמים, סחרוה, עשו, פניאל, צליעה, קרית ארבע, רחלים, שעיר, תחת האלה. **חידון א' ת' הפוך** - ממרא, מי זהב, יהרג יהרוג, גיד הנשה, מאה קשיטה, צפו, אליפז, רווח, ויט, קטנתי, נסך נסך, בית אל, שלם, צבעון דישון, פיוס, תמונע, אלוף, ויחץ, יבוק, חמור, פילגש, סוכות. **שעשועי דאורייתא** - 1. אהליבמה = ירושלים 2. תימן. 3. עוז. 4. עיבל. 5. פינן. 6. אלה. 7. מבצר. 8. שכם. 9. דן. 10. שעיר. 11. תמונע. 12. לוטן. 13. ישראל. 1. "יבב בן". 2. וירא, תולדות, ויצא, וישב, שמות, ויקרא, בהר, במדבר, קרח, וילך. 3. שמן. 4. "עבדיו עדר עדר", "עמו עד עלות". 5. "מיד אחי מיד עשו". **ואלה שמות** - לאשת איוב קראו דינה, ויש מדרש הכותב שבת יעקב עצמה הייתה נשואה לאיוב בזמן ששכס לקחה. **מילה בפרשה ויצא** - מצב. "מתוך זוחל מבעית" - מ-צב, "תקף עמדה צבאית" - מוצב צבאי, "בתנוחה של ריצה" - בתנוחה מסוימת הוא במצב מסוים, "בתנאים שבהם נמצא" - התנאים הכלליים של המצב (סיטואציה). **טמונות בפרשה** - 1. קבר רחל - "קבורת רחל" (להכ), 2. העיר ונציה - "רחובות הנהר" (לו,לו), 3. "אלוף תימן" (לו,מב), 4. "אדם אומר לחברו בלילה קרא התרנגול" (רש"י לבו), 5. "ויטמן אתם יעקב תחת האלה" (לה,ד), 6. "ויבן לו בית" (לג,ז), 7. "חמור" (לד,ב), 8. "מי זהב" (לו,לט), 9. "דבורה" (לה,ח), 10. 'לשון עניבה' (רש"י לבכה), 11. "אם על בנים" (לב,ב), 12. "עשה עצמו כגשר" (רש"י לבכד), 13. "ויבוא יעקב שלם" (לג,ח), "האנשים... שלמים" (לד,כא), 14. "צולע" (לב,לב), 15. "והארץ... רחבת ידים" (לד,כא), "והארץ תהיה לפניכם" (לד,ז), "לך אתננה" (לה,יב), 16. פכים (פחים) קטנים (רש"י לבכה), 17. "ויתעצבו האנשים" (לד,ז), 18. -תמונה ללא פתרון, תחשבו! **טמונות בהפטר** - 1. "אם תגביה כנשר" (ד), 2. "ואל תגדל פיך" (יב), 3. "ובית עשו לקש" (יח), 4. "בין כוכבים שים קנך" (ד) **שאלה לשלח השבת וירא** - שאלנו: מדוע לאחר שכבר לקו הוא ובניו ביתו בדבר שרה וכבר ידע אבימלך ששרה היא אשתו של אברהם, עדיין התייחס אליו כאחיה בדבריו אל שרה ואמר לה: "הנה נתתי לאחייך"? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. לפי מה שאברהם הסביר לו ששייך להחשיבה כאחותו. 2. התבייש מפניה ולכן הפס את לשונה לומר שהוא אחיה. 3. אמר לה בלשון זו מפני שראה שצנועה וצדיקה היא. 4. מה שכולם כולל אברהם טענו שהוא אחיך - הדבר היה לי לכסות עיניים ולהטעיה. (חזקוני) 5. אברהם הציג את עצמו בתור אחיה של שרה הנלווה עמה כדי להשיאה ולקבל את דמי שדכנותה ('יתנו לי מתנות'). לכן אומר לה אבימלך, הנה נתתי ל'אחייך' אלף כסף, שכן זו הייתה מטרתו מלכתחילה - הממון.

ניתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת. באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש); <https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתרים: 'דרשו', 'תורת יוסף'. בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1, ובמערכת.

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייין.

ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

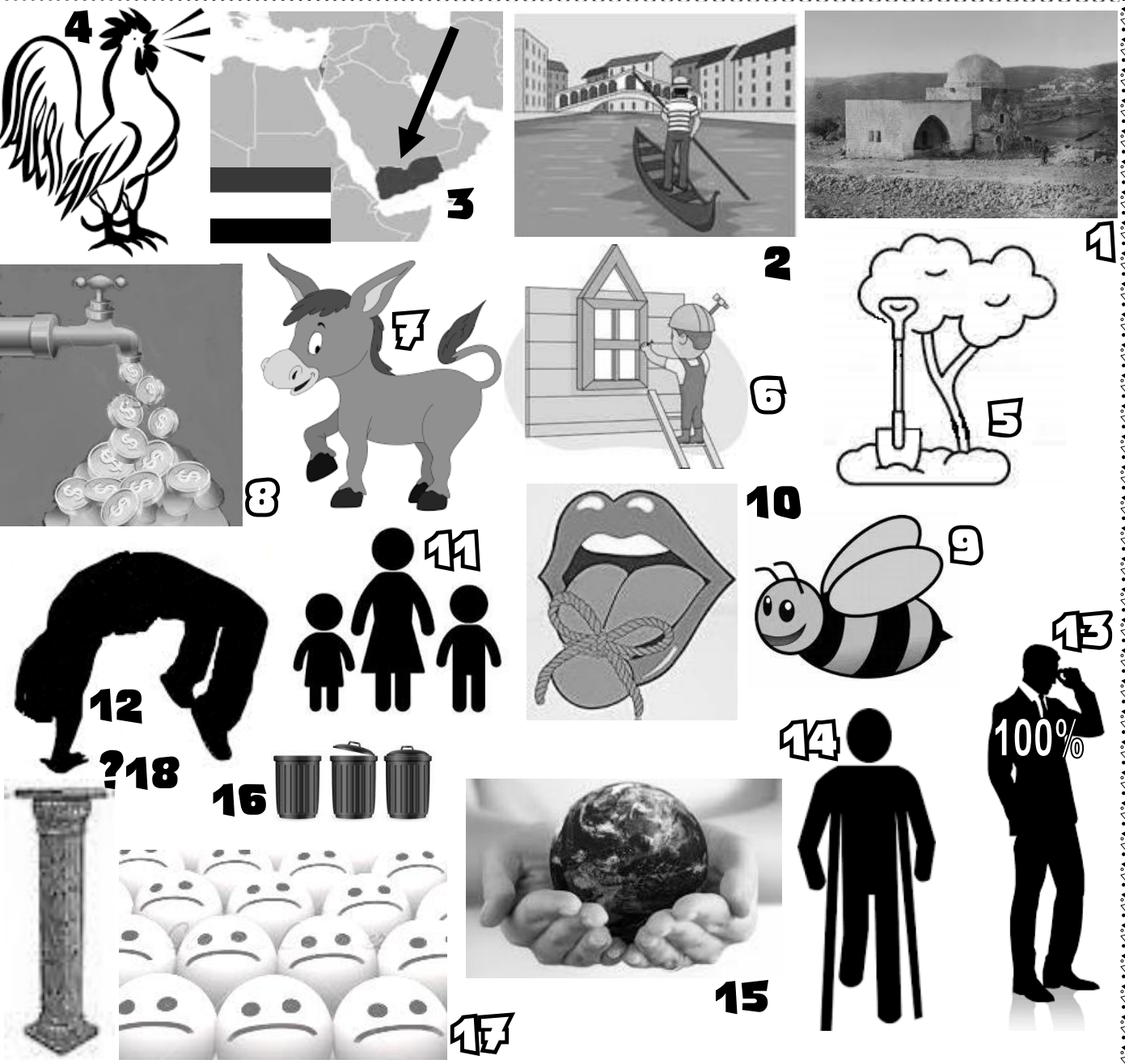
למונות בפרשה

ויקרא

מקרא רמת קוש: תש"ל קשה

לחזור בין

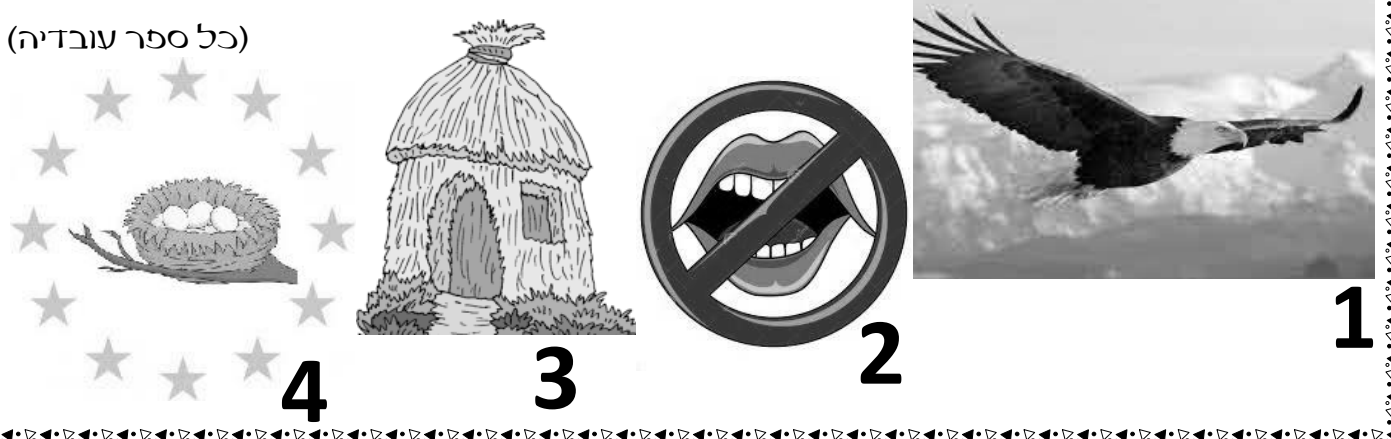
זהו אידון משעשע המיועד לתלמידי התורה על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירושי רש"י. (תוכלו להנאות גם בלבד ובזוגות).
אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפול לשון. (הואיל ואזינו צאת ארבים)
אשמח לקבל תגובות, איציקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כחומר להעלאת רשימת התשובות והקדשות ניתן לשלוח בקשה אליי הנ"ל

למונות בהפטרה

הפטרת ויקרא

חזון עובדיה
(כל ספר עובדיה)

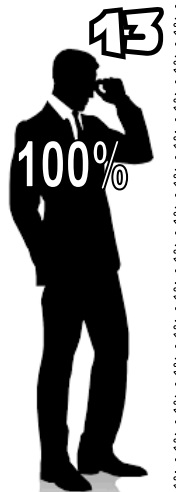
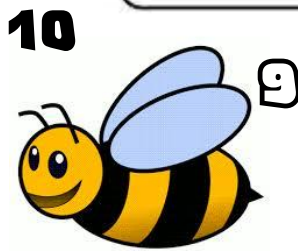
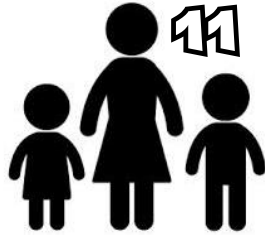

למונות בפרשה

ויסלם

מקרא ומת קושי: תשיל קשה

זהו גידון משפל השמי הגמנות הרומזת על פסוקים ומוסיים ההפרשה והפירוט רש"י. (גופו אמזוא גשבות בדף המזורף) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים כולל, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (הומלף לזיין זאת אולבים) אמת אקבל תליונות, איצוקים והערת: temunabaparashah@gmail.com כמייכ והלפרות רשימת הגפזנה ולהקדשות ניגן אלמו בקשה אמיל הניל

17

15

חזון עובדיה

הפטרית ויסלם

למונות בהפטרה

(כל ספר עובדיה)

1